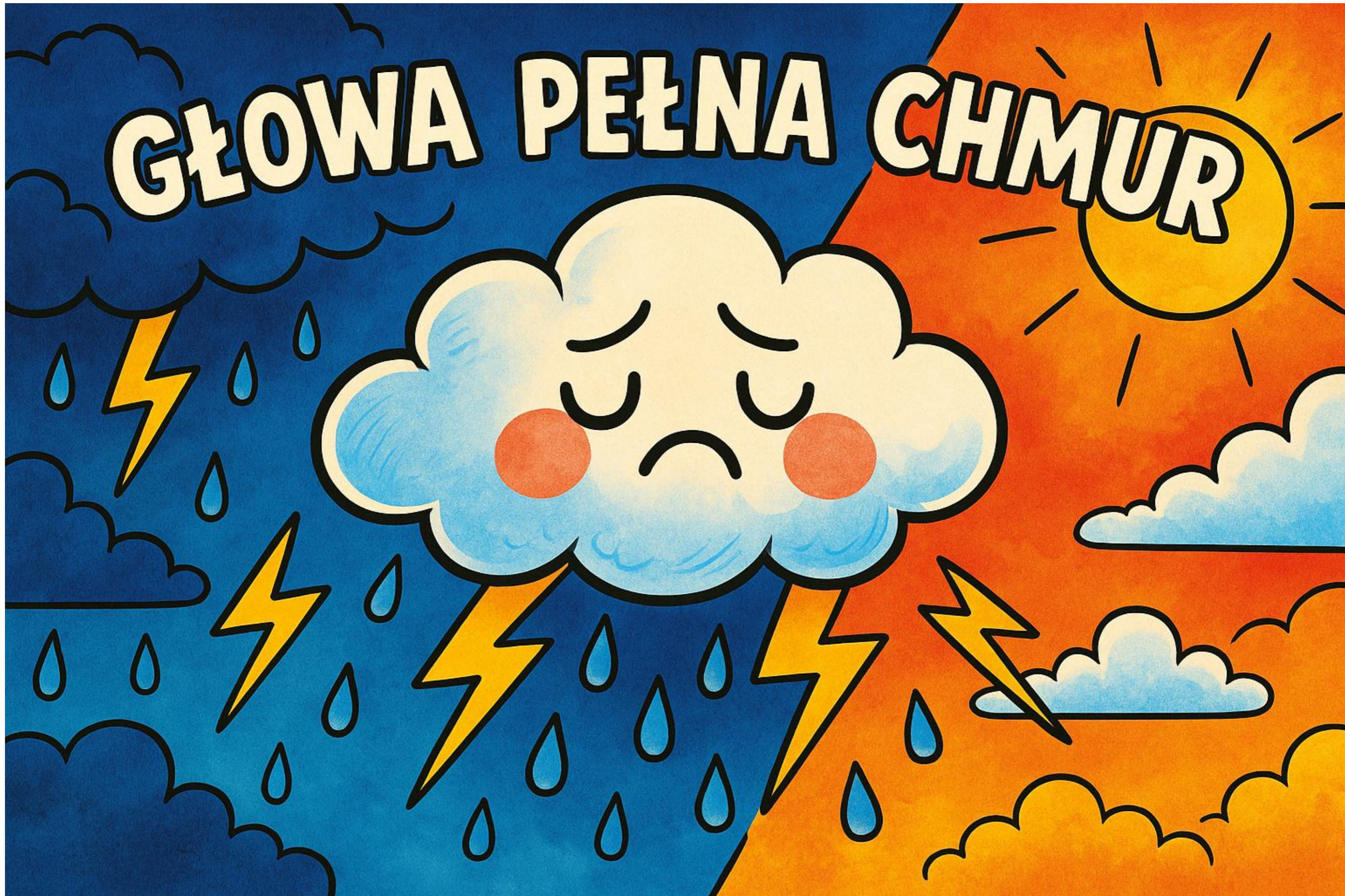

GŁOWNA PEŁNA CHMUR

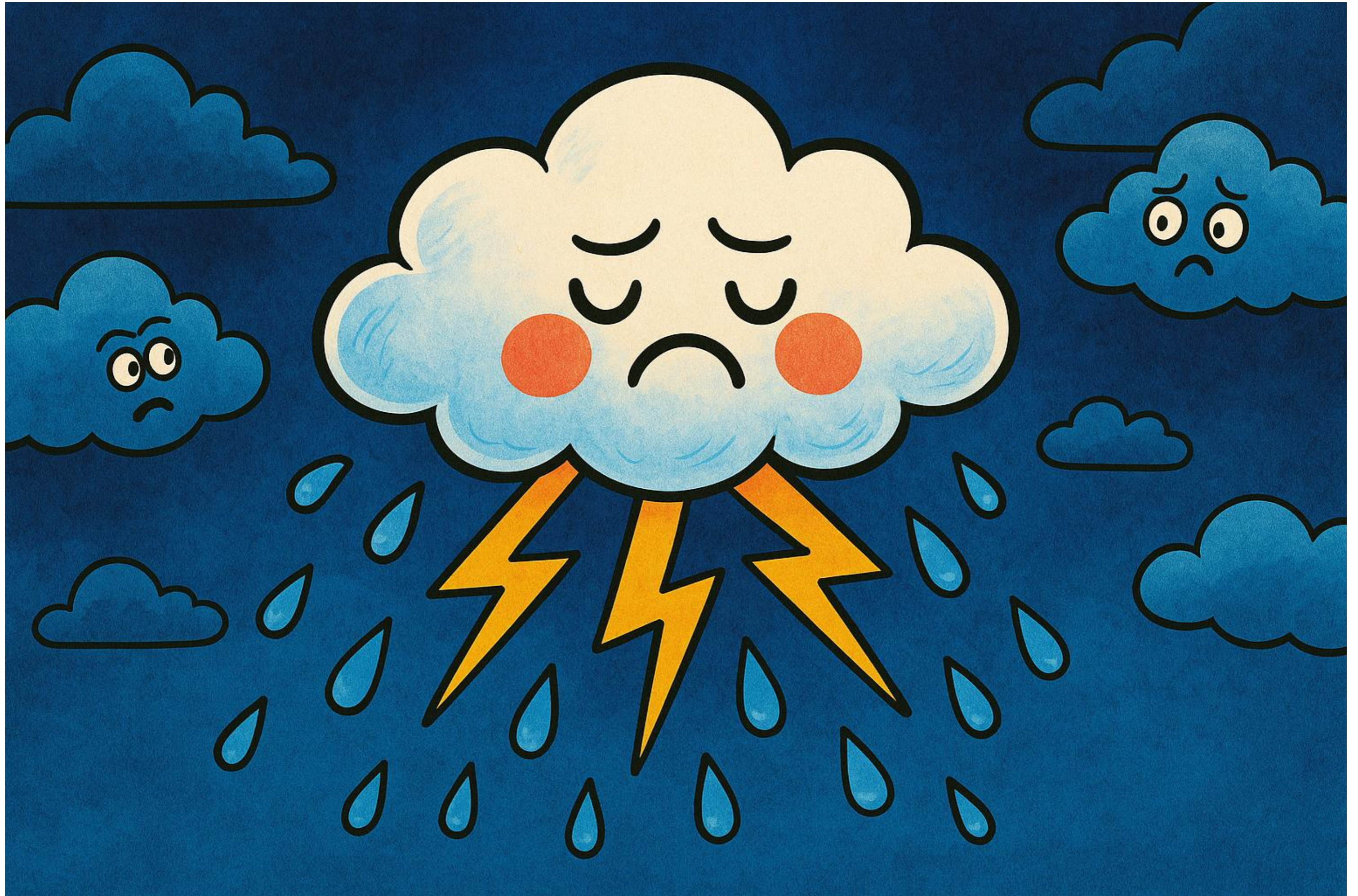
Karta 2

Wysoko na niebie mieszkała mała chmurka
o imieniu Klara.

Ale to nie była zwykła chmurka – Klara nosiła w sobie
burzę... i nie potrafiła jej zatrzymać.

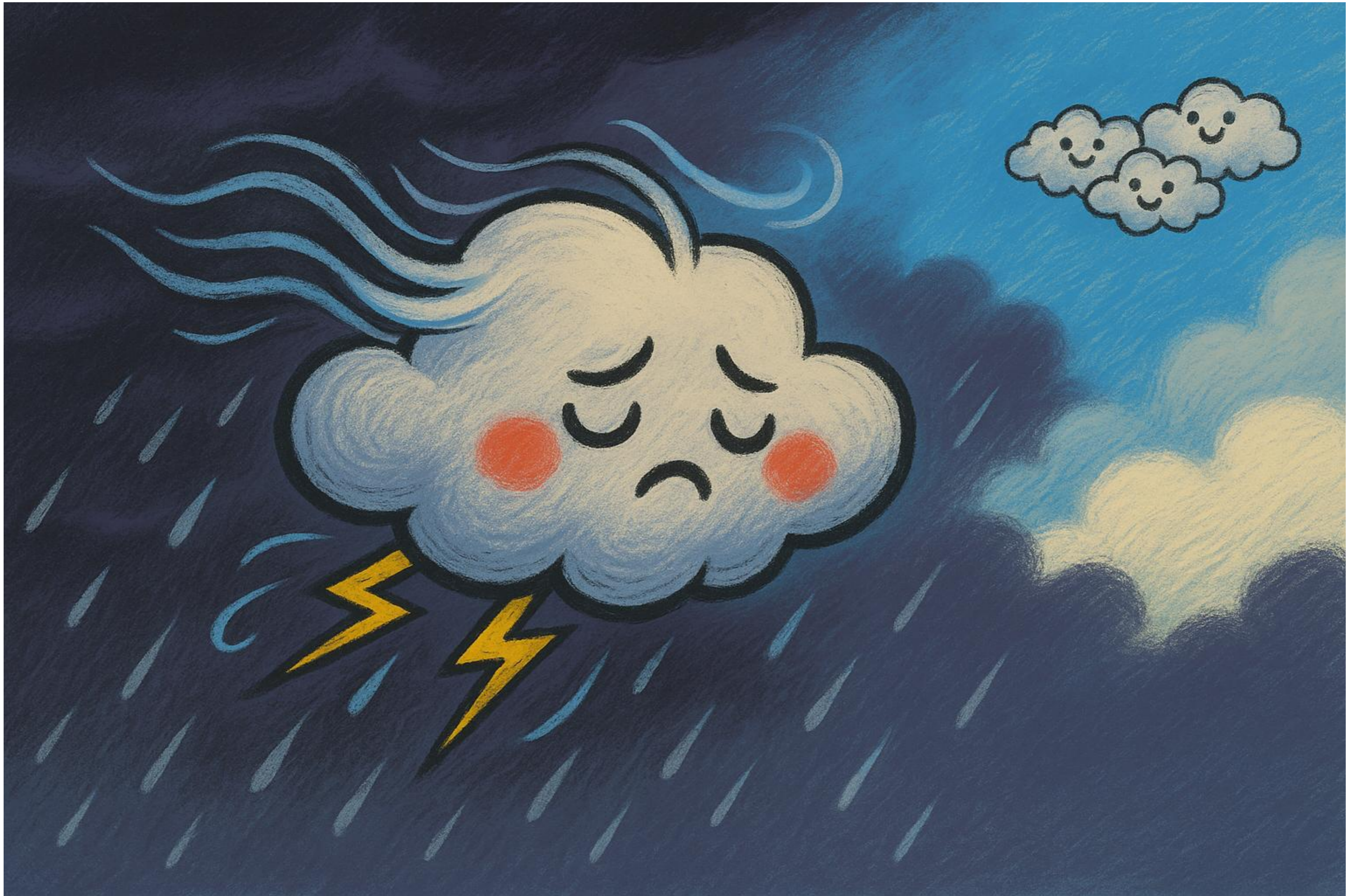

Karta 3

Gdziekolwiek poleciała, towarzyszył jej wiatr i grzmot.
Klara była zmęczona, smutna... i bardzo samotna.

Karta 4

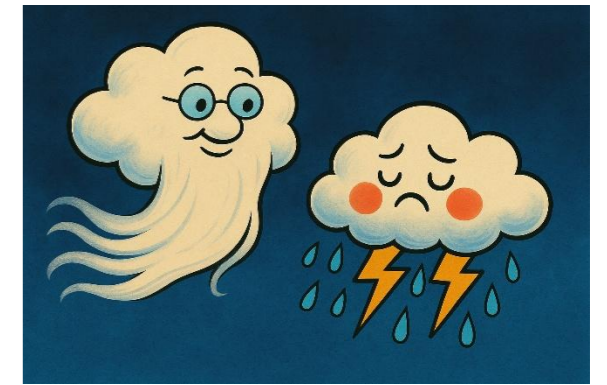

- Co się ze mną dzieje? – szeptała do siebie.
- Dlaczego czuję się tak ciężka i smutna?

Karta 5

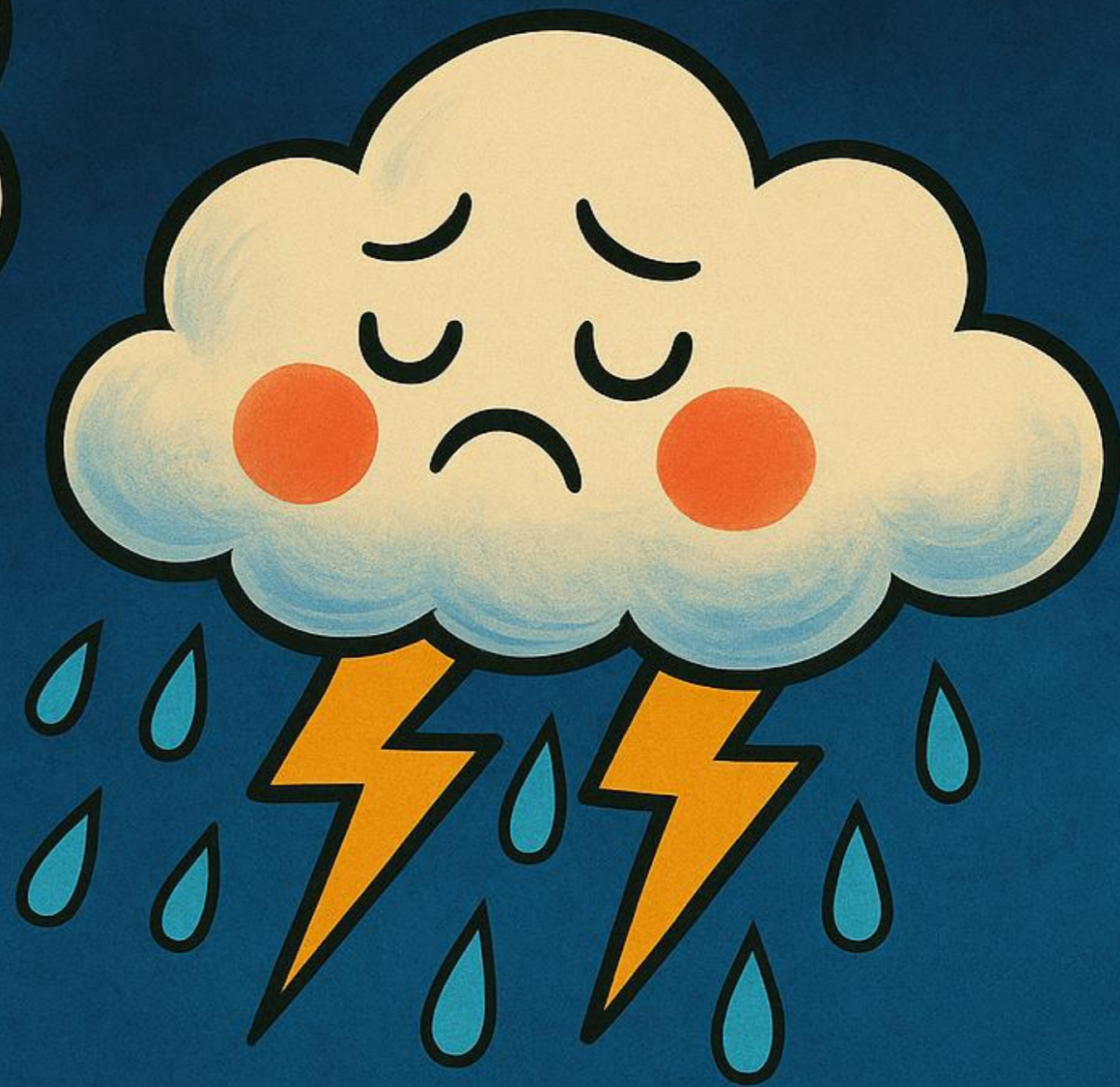

Wtedy przyleciał stary obłok – Mistrz Cirrus.

Był lekki jak puch i miał pogodny uśmiech.

– Czasem w środku mamy zbyt dużo...
i musimy to wypuścić – powiedział łagodnie.

Karta 6

- Możesz mówić o tym, co czujesz.
- I możesz się wypłakać. To pomaga, naprawdę
- dodał Cirrus i objął Klarę ramieniem z pary.

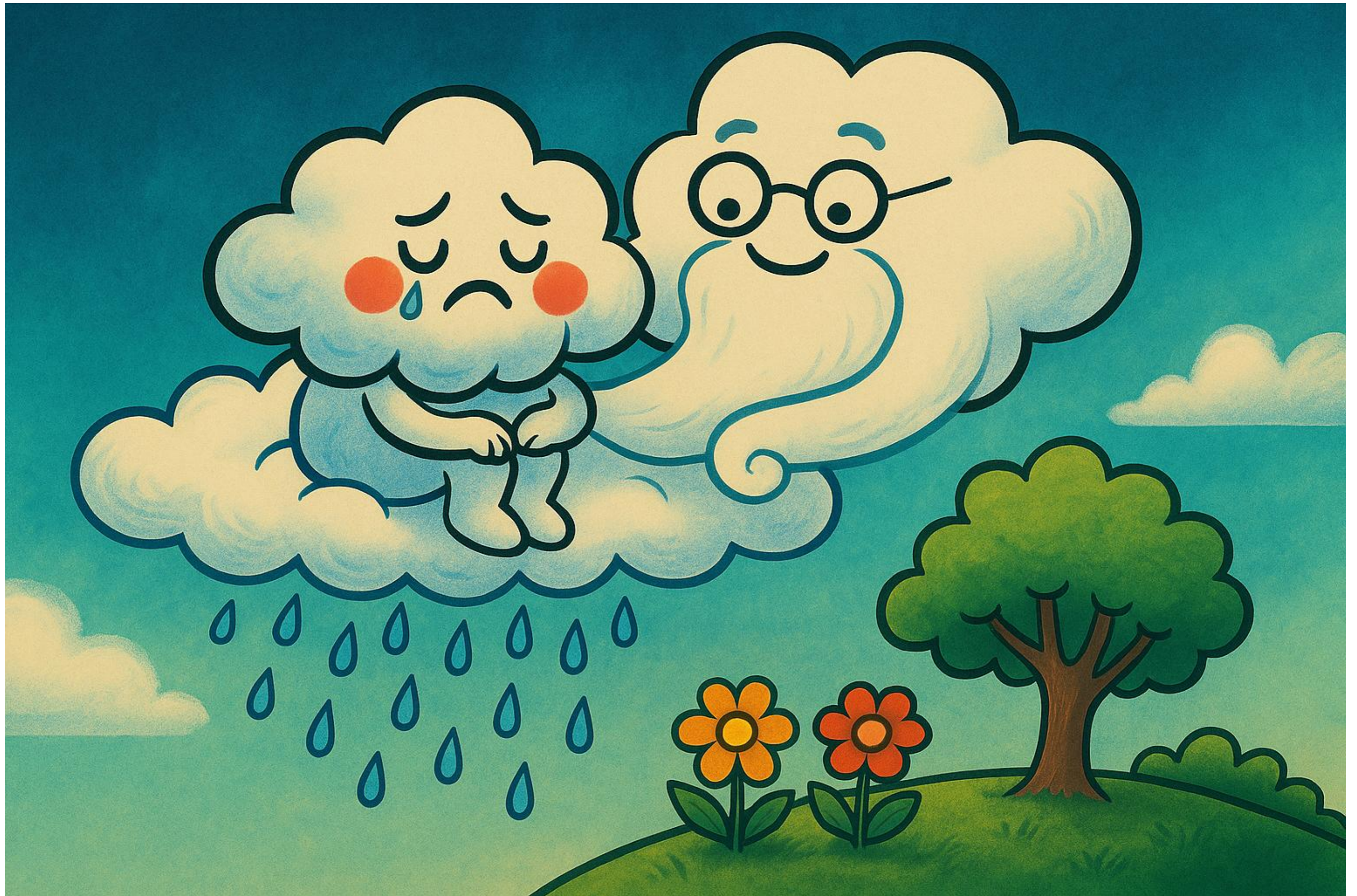

Karta 7

Klara zaczęła mówić. O samotności.
O tym, że czuła się niezrozumiana.
I że chciałaby po prostu być sobą,
nawet z deszczem w sercu.

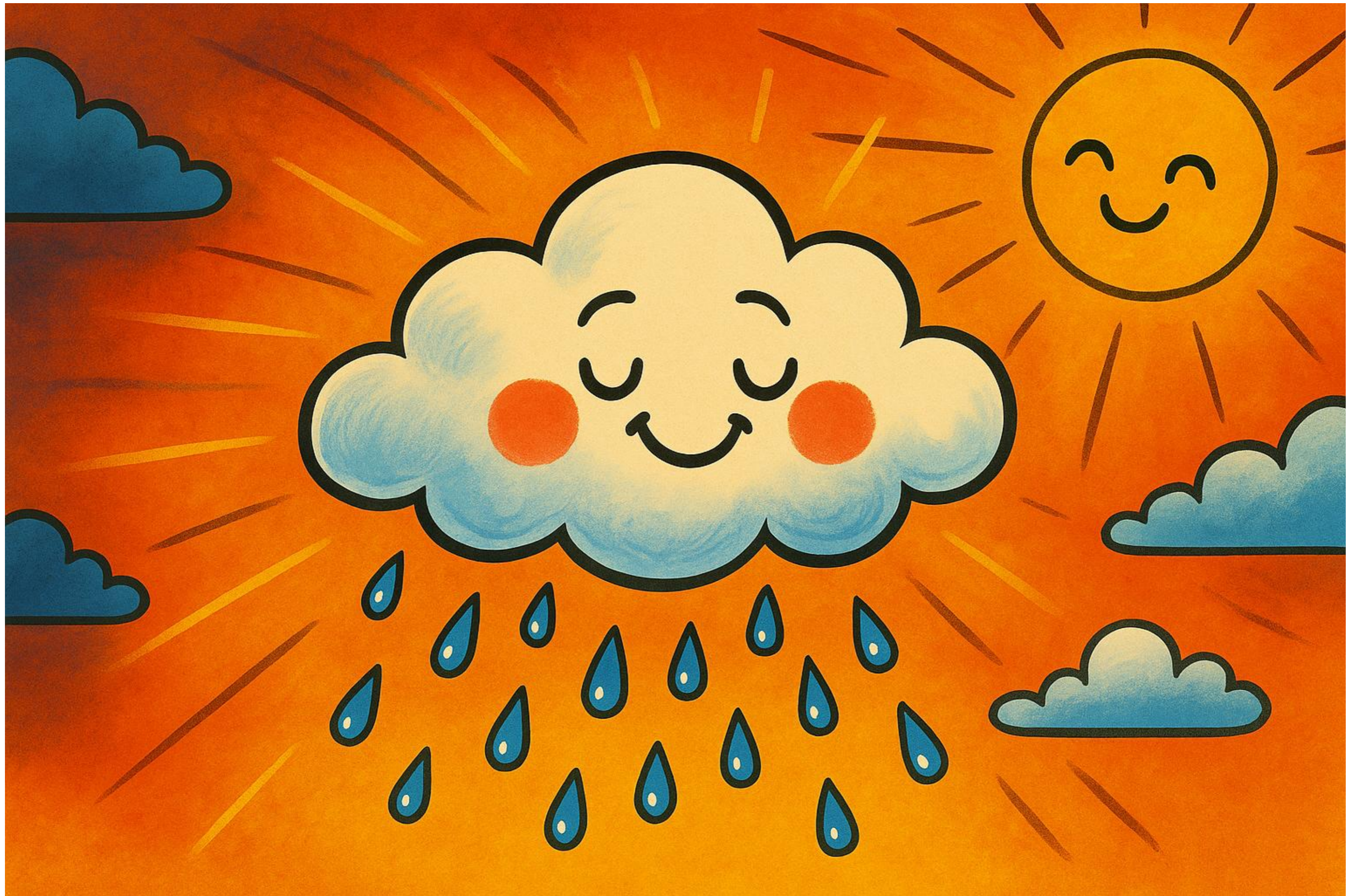
Karta 8

Po raz pierwszy od dawna,
Klara poczuła się lżejsza.

Jej burza przeszła... a zza niej zaczęło przebijać się
słońce.

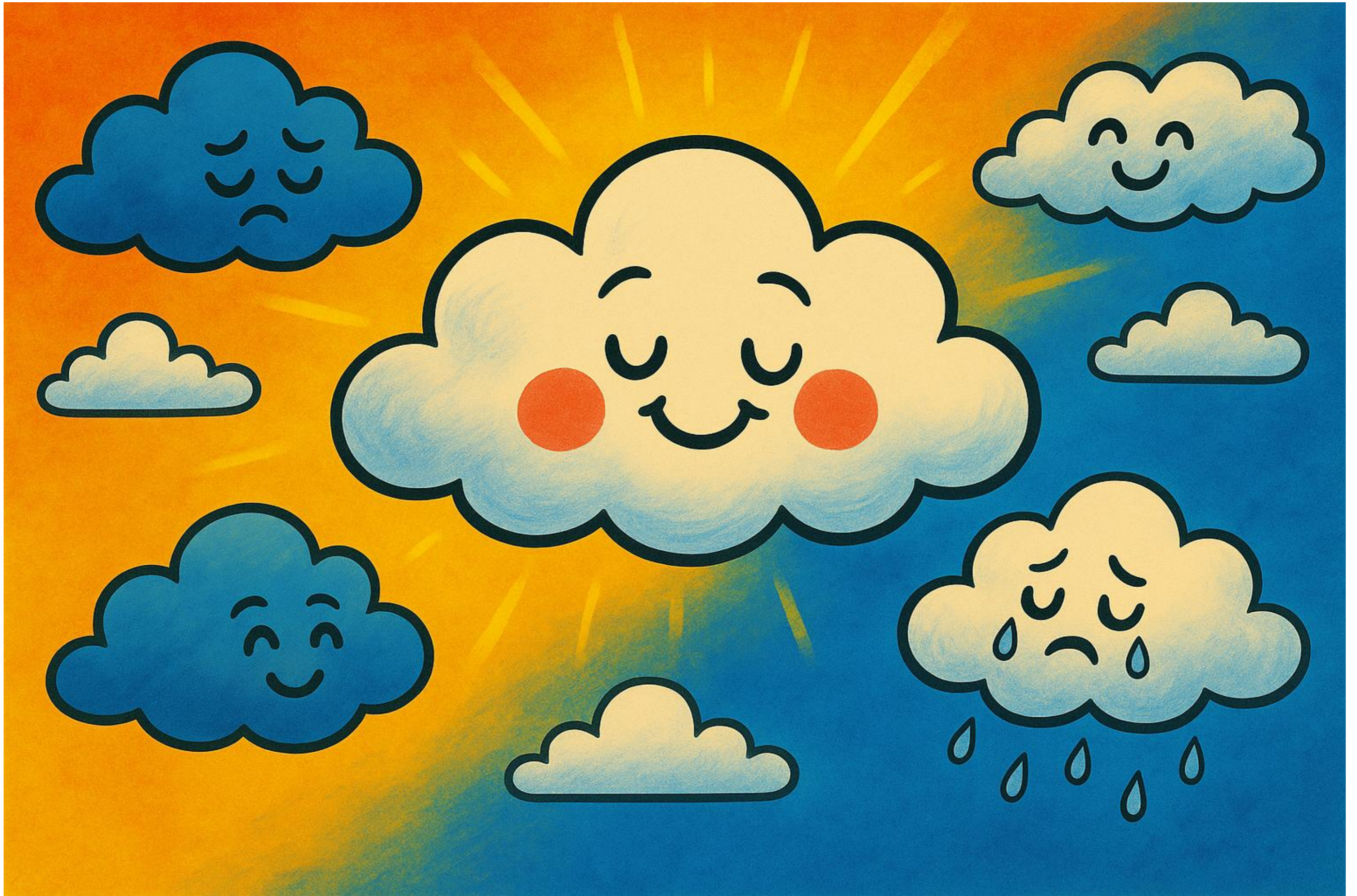

Karta 9

Od tej pory Klara już nie bała się swoich łez.
Wiedziała, że każda chmurka czasem potrzebuje
wypłakać się, by znów rozjaśnić niebo.

Karta 10: Zakończenie

Bo to nic złego czuć smutek.

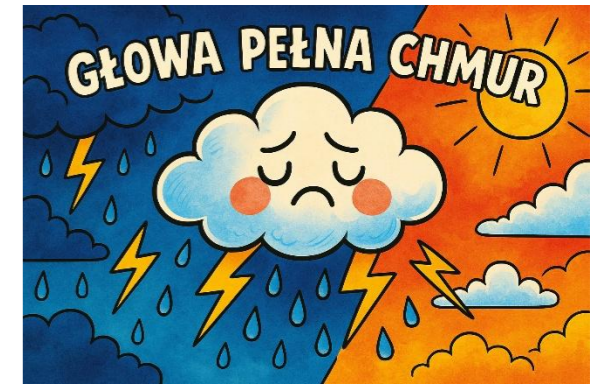
Najważniejsze to mówić

o tym, co czujemy... i nie bać się deszczu, który pomaga
rosnąć nawet najsłabszym kwiatkom.

Głowa pełna chmur

Teatrzyk Kamishibai „**Głowa pełna chmur**” został wygenerowany przy wsparciu sztucznej inteligencji przez Justynę Gajewską w ramach kampanii „**Dzieciństwo bez przemocy**”.

To subtelna i obrazowa opowieść o emocjach, smutku i sile rozmowy. Pomaga dzieciom zrozumieć, że każdy czasem niesie w sobie burzę – i że to w porządku.

Pokazuje, jak ważne jest wsparcie, empatia i danie sobie przestrzeni na łzy. Bo czasem trzeba się wypłakać, żeby znów się uśmiechnąć.

